

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3044/05
17.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Слободана Дражића и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених: ББ, чији је пуномоћник БА, ВВ и ГГ, чији су пуномоћници адвокати БВ и БГ, ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.бр. 75/2005 од 8.07.2005. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужених, ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж.бр. 75/2005 од 8.07.2005. године, ОДБИЈА као неоснована жалба тужиле и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Општинског суда у Новом Саду П. број 649/2003 од 24.09.2004. године, којом је као неоснован одбијен тужбени захтев тужиле за обавезивање тужених да јој исплате сваки по 203.409,94 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и евентуални тужбени захтев за исплату награде за заступање према АТРЦГ обавезивањем тужених да солидарно исплате тужили износ од 7.137,20 ЕУРА са законском каматом од пресуђења до исплате (став 2. изреке првостепене пресуде) и решење о трошковима спора садржано у ставу 1. изреке првостепене пресуде.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П. број 649/2003 од 24.09.2004. године, ставом првим изреке, прво, друго и трећетужени су обавезани да тужили солидарно исплате износ од 56.620,11 динара са законском затезном каматом од 10.12.2003. године до исплате; као и да јој на име накнаде трошкова спора исплати износ од 43.979,60 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, све у року од 15 дана и под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се сваки од тужених обавезе на исплату уговорене накнаде за заступање у парници П. 81/95 пред Основним судом у Херцег Новом на износ од по 203.409,99 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и евентуални тужбени захтев за исплатом награде за заступање према АТ РЦГ и то сви тужени солидарно у износу од укупно 7.137,20 ЕУРА, са законском каматом од дана пресуђења до исплате.

Правоснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж број 75/2005 од 8.07.2005. године, усвојена је жалба тужиле и преиначена пресуда Општинског суда у Новом Саду П. број 649/03 од 24.09.2004. године, тако што је сваки од три тужена обавезан на исплату износа од по 203.409,99 динара са законском затезном каматом од 24.09.2004. године па до исплате, као и на солидарну накнаду трошкова овог парничног поступка у износу од 124.465,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2004. године па до исплате, све у року од 15 дана и под претњом принудног извршења.

Против наведене правоснажне другостепене пресуде, тужени су изјавили благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност наведене другостепене пресуде у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужених основана због погрешно примењеног материјалног права. Стим што доношењем другостепене пресуде није учињена апсолутно битна повреда из новелираног члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити пак битна повреда из новелираног члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП на коју се у ревизији указује, обзиром да њено образложење садржи разлоге о свим битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по професији адвокат из Херцег Новог, где је у парничном поступку који се водио пред Основним судом у Херцег Новом у предмету П. број 81/95 заступала овде тужене, у том спору тужиоце, као њихов пуномоћник; а ради предаје у посед и располагање дела непокретности – куће. Поводом те парнице, овде парничне странке су дана 12.12. 1996. године закључиле појединачне уговоре о заступању, са истом садржином, којима су за пуномоћника из реда адвоката – овде тужилу, уговорили награду у висини од 20% од вредности њиховог сувласничког дела на име заступања у наведеном парничном предмету и на име провизије за отуђење некретнине која је била предмет тог спора. Констатујући у члану 4, да је уговор сачињен на основу чланова 3. и 12. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наведени парнични поступак П. број 81/95 правоснажно је окончан пресудом Вишег суда у Подгорици Гж. број 1508/98 од 12.11.1999. године, којом је преиначена првостепена пресуда и усвојен тужбени захтев тужилаца (овде тужених) и досуђени им

трошкови тог спора у износу од 10./06,08 динара. Након што су се упознали са садржином ове другостепене пресуде (у односу на коју је потом одбијена ревизија тужене пресудом Врховног суда Републике Црне Горе Рев. 137/2000 од 23.10.2001. године), овде тужени су дана 11.01.2000. године предали у наведеном предмету писмену изјаву о опозиву пуномоћја свом адвокату – овде тужили за заступање у том предмету. Тај исти опозив пуномоћја, уз обавештење да одустају од продаје те своје непокретности, тужени су уручили и овде тужили дана 12.01.2000. године. Касније су јој понудили наведени новчани износ досуђене накнаде трошкова тог спора које су принудно наплатили, али је тужила то одбила. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке од 10.12.2003. године, првостепени суд је утврдио висину накнаде трошкова спора из наведене парнице Основног суда у Херцег Новом (правоснажно окончане наведеном другостепеном пресудом) од 10.706,08 динара, валоризовану са законском затезном каматом на тај износ почев од дана доношења другостепене пресуде до дана вештачења, од укупно 56.620,11 динара. Такође је вештачењем преко судског вештака грађевинске струке из Херцег Новог, утврђена и вредност непокретности тужених која је била предмет наведеног спора а која представља у ствари један пословни простор површине од 29,68 м², у износу од 109.697,28 ДМ, а што представља по налажењу другостепеног суда износ од 56.087,32 ЕУРА односно 3.589.588,40 динара. Тако да сувласнички удео сваког од три тужена од 1/3 идеалних делова износ 1.196.529,40 динара.

Полазећи од изложеног утврђеног чињеничног стања и чињенично-правног закључка да је тужила за тужене извршила уговорене послове заступања у наведеном парничном поступку пред Основним судом у Херцег Новом, док јој нису опозвали пуномоћје, за које јој они нису исплатили награду уговорену сходно одредби члана 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у процентуалном износу; другостепени суд је преиначио првостепену пресуду. Досудивши тужили од сваког туженог као сувласника са уделом од 1/3 делова наведене непокретности – пословног простора из Херцег Новог, износ од по 203.409,99 динара, као новчану противвредност 17% од вредности те непокретности, за који објашњава да представља разлику између уговорених 20% награде и агенцијске провизије за промет непокретности од 3%. Са правном аргументацијом заснованом на правном закључку о дозвољености процентуалног уговарања награде за (обављени) рад адвоката у смислу одредбе члана 3. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката Републике Црне Горе ("Сл. лист РЦГ" број 18/02), важеће у време доношења другостепене одлуке.

Са правног становишта Врховног суда другостепени суд је погрешно применио материјално право доносећи побијану пресуду. Не само зато што је применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Сл. лист РЦГ", број 18/2002 од 29.03.2002. године) важећу у време доношења другостепене пресуде, уместо да примени Тарифу о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Сл. лист СРЦГ број 18 од 15.05.1991. године) која је важила у време настанка уговорног односа овде парничних странака и која се примењује на овај однос настао у Републици Црној Гори. Којом је такође, чланом 3. став 2. била предвиђена могућност процентуалног уговарања награде за рад адвоката у вршењу адвокатуре (без лимитирања). Већ стога што је наведеним уговором странака о споразумно уговореној процентуалној награди адвокату – овде тужили за рад који је и обавио у наведеном судском парничном поступку, а која је за параметар имала вредност предметне непокретности; повређено начело еквивалентности – једнаке вредности узајамних давања из одредбе члана 15. Закона о облигационим односима, као једног од основних општих начела облигационог права, од кога учесници полазе у заснивању двостраних уговорних односа. Обзиром да би тужила тако уговореном наградом била енормно награђена. Заправо, Врховни суд сматра да уговорена награда која је тужили досуђена другостепеном пресудом, не би била еквивалент вредности њених адвокатских услуга, пружених у наведеном парничном поступку, обзиром да није извршена и продаја непокретности. Зато одредба члана 15. ЗОО дерогира наведени споразум овде парничних странака о висини уговорене награде. Следом чега је са правног аспекта Врховног суда неоснован овако опредељени тужбени захтев тужиле, као и њен евентуални тужбени захтев за исплатом награде у висини важеће АТ РЦГ у време доношења другостепене пресуде, за солидарном исплатом износа од 7.137,20 ЕУРА. Стога је преиначио другостепену пресуду потврдивши првостепену пресуду у том одбијајућем делу, у ставу другом изреке; зато што је ставом првим изреке првостепене пресуде тужили досуђен адекватан новчани еквивалент вредности њених адвокатских услуга.

Првостепени суд је правилно одлучио и о накнади трошкова спора у смислу чланова 154. став 1. и 155. ЗПП, обзиром на сразмерни успех тужиле у спору. Следствено томе, Врховни суд је то решење првостепеног суда потврдио, приликом доношења ове пресуде; сходно свом процесном овлашћењу из чл. 166. став 2. ЗПП. Имајући притом у виду да тужени нису опредељено захтевали накнаду трошкова ревизије, у смислу члана 164. став 2. у вези става 1. ЗПП.

Са свих изложених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде и смислу одредбе члана 395. став 1. раније важећег ЗПП, у вези члана 491. важећег ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/2004 од 22.11.2004. године).

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Миливоје Рајић

мирјана војводић

ст